

[Kirkeministeren.]

Erhvervsliv og være til Gene for Menighedsraadene.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i disse Anskuelser. Det er meget ringe Summer af de kirkelige Midler — der, som det ærede Medlem rigtigt oplyste, udgør ca. 130 Mill. Kr. ialt —, der er likvide; de er for største Delen anbragt i Obligationer eller faste Laan, og det kan derfor efter min Mening ikke have nogen synderlig Betydning for Erhvervslivet, om de findes i København samlet i een Fond eller i de forskellige Stiftsbyer.

Hensigten med den tiltrængte Centralisation er en Forenkling af Administrationen og en deraf følgende Nedgang i Administrationsudgifterne. For Menighedsraadene vil en Centralisation ikke være til Skade. Den vil tværtimod efter min Formening være til Gavn, idet det ofte sker, at Menighedsraadene egen Stiftskasse ikke kan yde dem de ønskede Laan, og i saa Fald skal Menighedsraadene til Ministeriet for eventuelt at faa Laan i en anden Stiftskasse; Menighedsraadene kan i Almindelighed heller ikke faa Laan i deres egen Stiftskasse, uden at Ministeriet i hvert Fald har godkendt det Formaal, hvortil Laanet skal ydes.

Jeg tror, at naar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og jeg kom til nærmere at drøfte disse Forhold med hinanden, vilde vore Anskuelser have Mulighed for at nærme sig hinanden, idet jeg paaskønner, at det ærede Medlem har anlagt netop disse praktiske Synspunkter og ikke specielt kirkelige Synspunkter paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen udtalte, at efter hans Formening maatte det danske Folk og Lovgivningsmagten ind paa en Overvejelse af Folkekirkens Stilling i vort Folk i vore Dage. Den Udvikling, han derefter gav, baade ud fra en kirkelig og ud fra et statsligt Synspunkt, kan jeg paa mange Punkter tiltræde. Jeg er paa adskillige Punkter enig med ham i de Udtalelser, han fremkom med.

Det ærede Medlem endte sin lange Udvikling om disse Forhold med at spørge mig, om jeg kunde tænke mig i den nærmeste Fremtid at stille saadanne Forslag,

at der virkelig kan blive Frihed, Ret og Retfærdighed for det danske Folk med Hensyn til de kirkelige Spørgsmaal. Naturligvis er jeg enig med det ærede Medlem — og det er vel alle Medlemmer i denne Sal — i, at man bør tilstræbe Frihed og Retfærdighed for det danske Folk med Hensyn til de kirkelige Spørgsmaal. Et Vidnesbyrd om, at Rigsdagen tilstræber dette, er jo det, at Rigsdagen har vedtaget en Lov, hvorefter der er nedsat et kirkeligt Udvalg netop til Overvejelse af disse Spørgsmaal, og naar dette Udvalg endnu ikke har endt sit Arbejde, er det, fordi disse Spørgsmaal er meget indviklede, og fordi Anskuelserne derom afviger meget fra hinanden, men det vil formentlig ikke være længe, før der foreligger Betænkning fra Udvalget.

Naar en saadan foreligger, vil jeg overveje, om det er betimeligt at fremsætte saadanne Forslag, som ønskes af det ærede Medlem, og det skulde være underligt, om der ikke var nogle Forslag, om hvilke der var saa stor Enighed i Udvalget, at det kunde være betimeligt allerede nu at fremsætte dem for Rigsdagen. Nærmere kan jeg ikke komme ind paa at svare paa det af det ærede Medlem stillede Spørgsmaal, men jeg haaber ogsaa, at det i nogen Grad kan være til Vejledning for ham.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

I Skrivelser af Gaars Dato fremsender Udenrigsministeren:

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 31. Maj 1930 i Ankara (Angora) afsluttet Bosættelses-, Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Tyrkiet med dertil hørende Slutprotokol,

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 21. Juni 1930 i Kovno afsluttet Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Lithauen med dertil hørende Slutprotokol og

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 15. Januar 1930 i La Paz afsluttet Handelstraktat mellem Danmark og Bolivia med dertil hørende Slutprotokol.